

prima instanță - (Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău) I. Barbacaru
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol

ÎNCHEIERE

17 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Nicolae Daniliuc în
interesele lui Serghei Nichitin,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Nichitin
împotriva Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la prelungirea
termenului de acceptare a succesiunii,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de Serghei Nichitin și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani,
mun. Chișinău din 08 august 2016,

c o n s t a ț ă:

La 24 martie 2016 Serghei Nichitin a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Finanțelor, prin care a solicitat prelungirea termenului de
acceptare a succesiunii rămasă după decesul lui Alexandr Nichitin.

În motivarea acțiunii a indicat că este unicul fiu a lui Alexandr Nichitin, care a
decedat la 26 iunie 2007.

Indică că părinții săi au divorțat în anul 1978, pe când avea vârsta de 7 ani, și din
acest moment nu a cunoscut nimic despre soarta tatălui său, deoarece s-a stabilit cu
traiful în Federația Rusă. Despre decesul tatălui său a aflat la începutul lunii martie a
anului 2016.

Menționează că tatăl său a fost coproprietar al apartamentului nr. 28 din mun.
Chișinău, str. Ismail, 94/1, deținând $\frac{1}{4}$ cotă-parte.

În drept, reclamantul și-a întemeiat cererea în baza art. 1519 Codul civil.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 08 august 2016 s-a
respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Serghei

Nichitin împotriva Ministerului Finanțelor cu privire la prelungirea termenului de acceptare a succesiunii.

La 02 septembrie 2016 Serghei Nichitin a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017 s-a respins apelul declarat de Serghei Nichitin și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 08 august 2016.

La 15 martie 2017 avocatul Nicolae Daniliuc în interesele lui Serghei Nichitin a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 08 august 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia contestată, pe care o consideră nefondată și pasibilă de a fi casată.

În acest sens, invocă că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, iar concluziile instanțelor de judecată sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Susține că, nu ține de competența notarilor prelungirea termenului de acceptare a succesiunii, iar la caz nu sunt aplicabile prevederile Legii nr. 1453 din 08 noiembrie 2002 cu privire la notariat.

Menționează că după decesul lui Alexandr Nichitin și până în prezent, nu a fost deschisă succesiunea asupra averii lui.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, având în vedere că recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017 a fost depus la 15 martie 2017, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Nicolae Daniliuc în interesele lui Serghei Nichitin nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de avocatul Nicolae Daniliuc în interesele lui Serghei Nichitin se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari